
KONNIWENCYJA (1) *sb f*

A sg k(o)nniw(e)ncyją.

Sł *stp*, *Cn*, *Linde* brak.

Pobłażliwość, lekceważenie (lub niedostrzeżenie) niebezpieczeństwa [connivencia – przejrzanie, niedbanie, niebaczność Mącz 63b; przeglądanie, przebaczenie – conniventia Cn]:

*Wyrażenie przyimkowe: »przez konniwencyją [czyją]«: [Solon] ofiarował pomoc swą do odegnania Tyrrańtwá/ á przywrocenia wolności [...]. A gdy nie przemoc nie mógł/ y owłzem baczył wzmagájące lie Tyrrańtwo/ przez Conniuencyą Athenienfow/ *depoftis ante curiam armis dixit: O patria, tibi quidem verbo et opere auxiliatus fum. Phil N3.**

ZCh